

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและขอ เสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 ถึง 2526 ในด้านระเบียบวิธีวิจัย ประเภทของการวิจัย การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร สถานภาพของประชากร และกลุ่มตัวอย่างประชากร ระเบียบการศึกษที่ใช้อย่าง แหล่งที่อยู่ของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และเนื้อหาทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขา วิชาการศึกษาศาสตร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518-2526 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร จำนวน 54, 100 และ 13 เล่ม ตามลำดับ รวมทั้งสิ้น 167 เล่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร รายงานอื่น ๆ และรายละเอียดจากวิทยานิพนธ์สาขา วิชาการศึกษาศาสตร์ โดยนำแบบวิเคราะห์ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่าน ตรวจสอบความครอบคลุมของแบบวิเคราะห์และความเหมาะสมต่าง ๆ แล้วปรับปรุงแก้ไข ตามขอ เสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และให้นำแบบวิเคราะห์นี้ไปทำการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ สาขาการศึกษาศาสตร์ จำนวน 5 เล่ม แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านตรวจสอบ การวิเคราะห์ของผู้วิจัย ท่านละ 1 เล่ม ผลการตรวจของผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ปรากฏว่า ผู้วิจัยวิเคราะห์ถูก 96%

การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการอ่านวิทยานิพนธ์ที่เป็นประชากรทุกเล่ม และนำข้อมูลที่ได้ออกมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละโดยแยกเป็นแต่ละสถาบัน และทั้งสามสถาบันรวมกัน

สรุปผลการวิจัย

1. ในด้านระเบียบวิธีวิจัยที่ทำกันมากที่สุดคือ งานวิจัยเชิงทดลอง คิดเป็นร้อยละ 61.08 รองลงมาคืองานวิจัยเชิงบรรยาย คิดเป็นร้อยละ 38.92 ส่วนงานวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ไม่มีผู้ทำเลย
2. ประเภทของการวิจัยที่ทำกันมากที่สุดคือ การวิจัยประยุกต์ คิดเป็นร้อยละ 88.62 รองลงมาได้แก่การวิจัยเพื่อใช้ในเชิงปฏิบัติการ คิดเป็นร้อยละ 11.38 ส่วนการวิจัยบริสุทธิ์ไม่มีผู้ทำเลย
3. การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เลือกกันมากที่สุดคือ การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรแบบเจาะจง คิดเป็นร้อยละ 42.51 รองลงมาได้แก่การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรแบบผสม คิดเป็นร้อยละ 31.74 ส่วนการเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรโดยการสุ่มแบบมีระบบไม่มีผู้ใช้เลย
4. สถานภาพของประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.07 รองลงมาคือ นิสิต-นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 27.55 ส่วนการใชศึกษานิเทศก์อย่างเดี่ยวหรือผู้บริหารอย่างเดี่ยว ไม่มีเลย
5. ระดับการศึกษาที่เกี่ยวข้อง เป็นระดับมัธยมศึกษามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 63.47 รองลงมาเป็นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 22.15 ระดับอนุบาลไม่มีเลย
6. แหล่งที่อยู่ของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างประชากร อยู่ในหนึ่งหรือสองจังหวัดที่ไม่ใช่กรุงเทพมหานคร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.29 รองลงมาอยู่ในกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 36.53 และอยู่ในทุกภาคยกเว้นกรุงเทพมหานคร น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.60

7. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบทดสอบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.45 รองลงมาได้แก่ ใช้แบบสอบถามและแบบทดสอบ คิดเป็นร้อยละ 13.77 ส่วนที่ไม่มีผู้ใช้เลยคือ เอกสาร การสังเกตโดยตรงและการสัมภาษณ์

8. การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้กันมากที่สุดคือ การหาความยากง่าย, อำนาจจำแนกและความเที่ยง มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 55.09 รองลงมาได้แก่การหาความตรง, ความยากง่าย, อำนาจจำแนกและความเที่ยง คิดเป็นร้อยละ 19.16 ที่ใช้น้อยที่สุดคือ การหาความตรงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 1.20

9. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้มากที่สุดคือ การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 68.26 รองลงมาได้แก่การหาค่าเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 60.48 น้อยที่สุดคือ การหาค่าโคสแควร์ คิดเป็นร้อยละ 2.39

10. เนื้อหาทางการศึกษาที่ทำกันมากที่สุดคือ เนื้อหาทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนและเทคนิคการสอน คิดเป็นร้อยละ 59.28 รองลงมาได้แก่เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล คิดเป็นร้อยละ 16.17 ส่วนเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของครู นักเรียนมีเพียงร้อยละ 4.19

อภิปรายผล

1. วิทยานิพนธ์หม่อมทิศสาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์ของทั้ง 3 สถาบันมีการใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลองมากเป็นอันดับหนึ่ง อาจจะเนื่องจากผู้ทำวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่เป็นครูอาจารย์ที่สอนอยู่ตามโรงเรียน จึงมีความสะดวกในการทำงานในห้องเรียน ซึ่งใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลองได้ จึงทำให้มีการทำวิทยานิพนธ์ทางด้านวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์ ออกมาในรูปแบบงานวิจัยเชิงทดลองมากกว่าเชิงบรรยายซึ่งผิดกับวิทยานิพนธ์ทางด้านวิชาการศึกษาอื่น ๆ ที่จะเป็งานวิจัยเชิงบรรยายมากกว่า (พิชัย กลเสมอ 2527 : 40)

2. ประเภทของการวิจัยของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาการศึกษาศึกษาศาสตร์
นิยมทำการวิจัยประยุกต์มากที่สุด ซึ่งตรงกับ ทวีศรี คราประยูร(2513) ที่ทำการวิเคราะห์
วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาระดับปริญญาโทของนิสิตนักศึกษาในประเทศไทย ปรากฏว่า
เป็นการวิจัยประยุกต์ถึงสองในสามของวิทยานิพนธ์ที่วิเคราะห์ รองลงมาเป็นการวิจัยเพื่อ
ใช้ในเชิงปฏิบัติการ ซึ่งงานวิจัยที่พบส่วนมากเป็นงานวิจัยที่ออกมาในรูปการสร้างสรรค์
สอน การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมเป็นต้น ส่วนการวิจัยบริสุทธิ์ยังไม่มีผู้ใดทำเลย
เนื่องจากสาขาการศึกษาศึกษาศาสตร์มีได้เน้นถึงการวิจัยทฤษฎี ความรู้ด้านเนื้อหาศึกษาศาสตร์
เหมือนสาขาศึกษาศาสตร์โดยตรง แต่เน้นการศึกษา ถิ่นวิธีการเรียนการสอน เทคนิคการสอน
ที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียนได้

3. การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร เป็นการ เลือกกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรแบบเจาะจงมากที่สุด เนื่องจากเป็นการ วิจัยเชิงทดลอง เป็นส่วนมากจึงทำให้
การ เลือกประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นแบบเจาะจง เพราะผู้ที่ทำวิทยานิพนธ์
ในเชิงทดลองนั้น มักจะเลือก โรงเรียนที่ตนเองสอน อยู่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรและการ
วิจัยเชิงทดลองจึง เป็นระเบียบวิธีวิจัยที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์มากที่สุด จากผลการวิเคราะห์
ในด้านการใช้ระเบียบวิธีวิจัย การที่ผู้ทำวิทยานิพนธ์เลือกโรงเรียนที่ตนเองสอนอยู่เดิม
เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรก็เพราะความสะดวกสบายของการ เก็บรวบรวมข้อมูลและผู้ที่ทำ
วิทยานิพนธ์ส่วนมากก็เป็นอาจารย์ที่สอนอยู่ตามโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย ดังนั้น
จะเห็นว่า การใช้ระเบียบวิธีวิจัยและการเลือก ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างประชากรจึง
สอดคล้องกัน แต่จะใช่การ เลือกประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างประชากรแบบสุ่มบ้าง
ซึ่งการสุ่มแบบมีระบบไม่มีผู้ใดใช้เลย เนื่องจากเป็นการใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลองมากนั่นเอง

4. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาศึกษาศาสตร์ทั้ง 3 สถาบันจะใช้
ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนมากที่สุด เพราะการทำวิทยานิพนธ์
ทางสาขาวิชาการศึกษาศึกษาศาสตร์นั้น เป็นการมุ่งหาวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสม
กับผู้เรียนใหม่ผลการ เรียนของผู้เรียนก็มากที่สุด ดังนั้นการที่จะแก้ปัญหาให้ถูกจุดประสงค์
จึงจำเป็นต้องใช้ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนในมากที่สุด ซึ่ง
สอดคล้องกับความเป็นจริง รองลงมาเป็นประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนิสิต-
นักศึกษา ซึ่งในการทำวิทยานิพนธ์ที่เป็นการวิจัยเพื่อใช้ในเชิงปฏิบัติการมักจะเป็นการ

ทดลองใช้ชุดการสอนหรือบทเรียนแบบโปรแกรม ซึ่งผู้ทำวิทยานิพนธ์จะเลือกใช้ประชากร หรือกลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนิสิต-นักศึกษา เพราะผู้ที่ทำวิทยานิพนธ์บางส่วนเป็นอาจารย์ ที่สอนอยู่ในวิทยาลัยครู หรือมหาวิทยาลัยด้วย ส่วนการใช้ ครู-อาจารย์ เพียงอย่างเดียว หรือผู้บริหารเพียงอย่างเดียวยังไม่ปรากฏ นอกจากจะใช้ ครู-อาจารย์ กับนักเรียน หรือ ครู-อาจารย์กับนิสิต-นักศึกษา

5. จากผลการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ที่ปรากฏว่า มีการเลือกใช้ประชากร หรือกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนมากที่สุด จึงทำให้ระดับชั้นของประชากรหรือ กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้เป็นระดับมัธยมศึกษามากที่สุด เพราะนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา นี้มีปัญหาทางด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุด ทักษะนี้ อ่องไพบุลย์ ได้ทำการวิจัยไว้ แล้ว และผู้ทำวิทยานิพนธ์ส่วนมากก็เป็น ครู-อาจารย์ ที่สอนอยู่ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อยู่ด้วย ซึ่งจะเป็นการสะดวกสำหรับผู้ทำวิทยานิพนธ์และเป็นการช่วยแก้ปัญหาของผู้ทำ วิทยานิพนธ์ที่เป็น ครู-อาจารย์สอนคณิตศาสตร์ด้วย เพราะจะได้นำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุง การสอนของตนให้ดีขึ้น และเหมาะสมต่อไป รองลงมาเป็นประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างประชากร ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาศึกษา อาจจะเป็นเนื่องมาจากผู้ทำวิทยานิพนธ์บางส่วนเป็น อาจารย์สอนอยู่ในวิทยาลัยครูอยู่ด้วย แต่ในระดับอนุบาลไม่มีผู้ใดใช้เลย อาจเป็นเพราะ ไม่มีผู้ทำวิทยานิพนธ์คนใดเลยที่สอนอยู่ในโรงเรียนระดับอนุบาล

6. แหล่งที่อยู่ของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างประชากรจะเป็นแหล่งที่อยู่ในหนึ่ง หรือสองจังหวัดที่ไม่ใช่กรุงเทพมหานคร มากที่สุด เพราะจะเห็นว่าผู้ทำวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ เป็น ครู-อาจารย์ที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา หรือวิทยาลัยครูทั่วทุกจังหวัดของประเทศไทย และส่วนใหญ่จะสอนอยู่ในต่างจังหวัดมากกว่าในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ทำวิทยานิพนธ์ ส่วนใหญ่จะใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลองจึงทำให้การเลือกประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง ประชากรเป็นแบบเจาะจงในโรงเรียน หรือวิทยาลัยที่ตนเองสอนอยู่เสียเป็น

ส่วนมาก ทั้งนี้ แหล่งที่อยู่ของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ศึกษา จึงเป็นหนึ่งหรือสองจังหวัดที่ไม่ใช่กรุงเทพมหานคร มากที่สุด รองลงมา เป็นแหล่งที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร เพราะผู้ทำวิทยานิพนธ์อีกส่วนหนึ่งเป็น ครู-อาจารย์ที่สอนอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร เพื่อความสะดวกจึงใช้ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างประชากรในกรุงเทพมหานคร เป็นส่วนใหญ่เช่นกัน

7. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะเป็นแบบทดสอบมากที่สุด เนื่องจากใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลองมากที่สุดนั่นเอง ผู้ทำวิทยานิพนธ์จะสร้างแบบทดสอบขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องมือในการทดสอบสอนวิชาคณิตศาสตร์ตามเนื้อหาและระดับชั้นที่กองการศึกษาต่าง ๆ กัน รองลงมาเป็นการใช้ทั้งแบบสอบถามและแบบทดสอบการที่มีแบบสอบถามด้วย เพราะผู้ทำวิทยานิพนธ์จะออกแบบสอบถามเพื่อถามกลุ่มตัวอย่างประชากรในด้านความรู้สึก ทักษะคิดต่าง ๆ ต่อวิธีการสอนของผู้ทำวิทยานิพนธ์ด้วย ส่วนการใช้เอกสารการสังเกตโดยตรง และการสัมภาษณ์ไม่มีผู้ใช้เลย อาจจะเป็นเพราะว่าการใช้เอกสารส่วนมากจะใช้กับวิทยานิพนธ์ที่ระเบียบวิธีวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ ซึ่งจากผลการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ปรากฏว่าไม่มีผู้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงประวัติศาสตร์เลยและการสังเกตโดยตรงกับการสัมภาษณ์ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ค่อนข้างใช้เวลาอย่างมาก และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมากด้วย แต่ผู้ทำวิทยานิพนธ์นั้นจะค่อนข้างใช้เวลาในการทำวิทยานิพนธ์ที่สั้นมากที่สุดและประหยัดค่าใช้จ่ายมากที่สุด จึงไม่มีผู้ใช้การสังเกตโดยตรง หรือการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเลย

8. การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ดีที่สุดคือหาความยากง่าย, อ่านง่ายและสะดวก และความเที่ยง ซึ่งจะเป็นการหาคุณภาพของเครื่องมือที่เป็นแบบทดสอบ รองลงมาเป็นการหาความตรง, ความยากง่าย, อ่านง่ายและสะดวก และความเที่ยง คือเป็นการหาความตรงขั้นอีก ส่วนที่ใช้น้อยที่สุดคือ การหาความตรงเพียงอย่างเดียวมักเป็นการหาคุณภาพของเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม เพราะการสร้างแบบสอบถามนั้น เพียงแต่ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจดูความตรงเพียงอย่างเดียวและผู้ทำวิทยานิพนธ์นำมาแก้ไขปรับปรุงก็สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แล้ว ส่วนการสร้างแบบทดสอบนั้นจำเป็นต้องหาคุณภาพของแบบทดสอบให้ดีที่สุด คือนอกจากจะหาความ

ทรงหรืออาจจะไม่ทำก็ได้ แต่จำเป็นที่จะต้องหาความยากง่าย, อำนาจจำแนก และความเที่ยงค้ำยจึงจะถือว่าเป็นแบบทดสอบที่ได้มาตรฐาน

9. การใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นจะเป็นการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่มมากที่สุด ซึ่งเป็นการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบ และรองลงมาเป็นการหาค่าเฉลี่ย และที่ใช้บ่อยที่สุดคือการหาค่าโคสแควร์ การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มนั้น มีการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไปค้ำย ซึ่งเป็นสถิติที่ใช้ความค้ำยกับการวิจัยเชิงทดลองอยู่แล้ว การที่ใช้การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่ม หรือ ตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป ก็เพราะวิทยานิพนธ์ที่ทำการวิเคราะห์นั้นส่วนมากจะเป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ระหว่างวิธีการสอนค้ำย ๆ หรือเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับองค์ประกอบค้ำย ๆ จึงมักใช้การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มมากที่สุด ส่วนการหาค่าเฉลี่ยเป็นสถิติขั้นค้ำยที่ผู้ทำวิทยานิพนธ์ส่วนมากใช้ค้ำยเพราะสามารถแยกให้เห็นความแตกต่างข้อมูลได้ค้ำย

10. วิทยานิพนธ์มหามัคคิต สาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์ของทั้ง 3 สถาบันนี้จะมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนมากที่สุด จึงทำให้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลองมากที่สุดค้ำย ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะอดีตและปัจจุบันวิธีการสอนของผู้สอนนั้นมักจะใช้วิธีสอนที่ซ้ำซาก เช่น การสอนจะเป็นแบบบรรยายมากกว่าทำให้เกิดปัญหาในการเรียนการสอนมากขึ้น ๆ มาเรื่อย ๆ จนถึงจุดที่นักการศึกษา นักวิจัยค้ำย ๆ มีการค้ำยในการที่จะปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนให้ค้ำยผลค้ำยขึ้น มีการนำวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ มาทดลองใช้สอนกันมากขึ้น เพื่อหวังว่าการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์จะค้ำยประสบผลสำเร็จมากขึ้น รองลงมา เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลซึ่งในการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น สิ่งที่ขาดไม่ค้ำยก็คือการมีการวัดผลและการประเมินผลที่ค้ำย และเหมาะสมค้ำย ค้ำยนั้นจึงทำให้มีผู้ทำวิทยานิพนธ์เห็นความสำคัญและสนใจในการที่จะทำวิทยานิพนธ์ทางการศึกษาคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลมากเช่นกัน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ที่นำมา ปรากฏว่าวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ใช้เครื่องมือการวิจัยอย่างเดียว ดังนั้น การเลือกใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล อาจจะใช้เครื่องมือมากกว่าหนึ่งอย่างได้ เช่น การใช้แบบสอบถาม และแบบทดสอบ หรือ อาจมีการใช้การสังเกต หรือการสัมภาษณ์เพิ่มขึ้นอีก ไม่จำเป็นต้องใช้เพียงอย่างเดียวเสมอไป และควรมีการหาคุณภาพของเครื่องมือให้เป็นที่เชื่อถือได้

2. วิทยานิพนธ์ที่นำมาวิเคราะห์เป็นส่วนใหญ่ ใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรที่อยู่ในหนึ่งหรือสองจังหวัดที่ไม่ใช่กรุงเทพมหานคร ควรมีการใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรจากภาคภูมิศาสตร์ต่าง ๆ ให้มากขึ้น หรือพยายามให้กระจายทั่วไปในประเทศไทยและควรรีใช้ทุกระดับการศึกษามีใช้ใช้แค่เพียงระดับการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาเท่านั้น

3. วิทยานิพนธ์ที่นำมาวิเคราะห์เป็นส่วนใหญ่ ใช้สถิติเพียงอย่างเดียว ดังนั้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลควรจะใช้ได้หลาย ๆ อย่าง ไม่ควรใช้เพียงอย่างเดียว ดังเช่นผลการวิจัยพบว่า มีการใช้สถิติทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่มมากที่สุด แต่สถิติทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป มีใช้น้อยมาก ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วควรจะใช้ให้มากกว่านี้ โดยการศึกษาตัวแปรเพิ่มขึ้นอีก และใช้ตัวแปรให้มากขึ้นกว่าเดิม อาจจะทำให้ได้ผลการวิจัยที่ออกมาได้

4. ควรมีการสนับสนุนหรือมีแนวคิดที่จะทำวิทยานิพนธ์ให้กว้างขวางกว่านี้ เพราะวิทยานิพนธ์ที่ปรากฏส่วนมากจะเป็นการศึกษาเรื่องเล็ก ๆ เฉพาะเรื่อง

5. สำหรับผู้ที่ทำการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ต่อไปควรจะทำการศึกษาวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาของภาคศึกษามัธยมศึกษา รวมทั้งหมด เพื่อให้มองเห็นถึงภาพรวม และเพื่อเปรียบเทียบแต่ละสาขาวิชาทั้งหมดในประเทศไทย